IOHANNES CHRYSOSTOMUS
Österreich, Ende 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

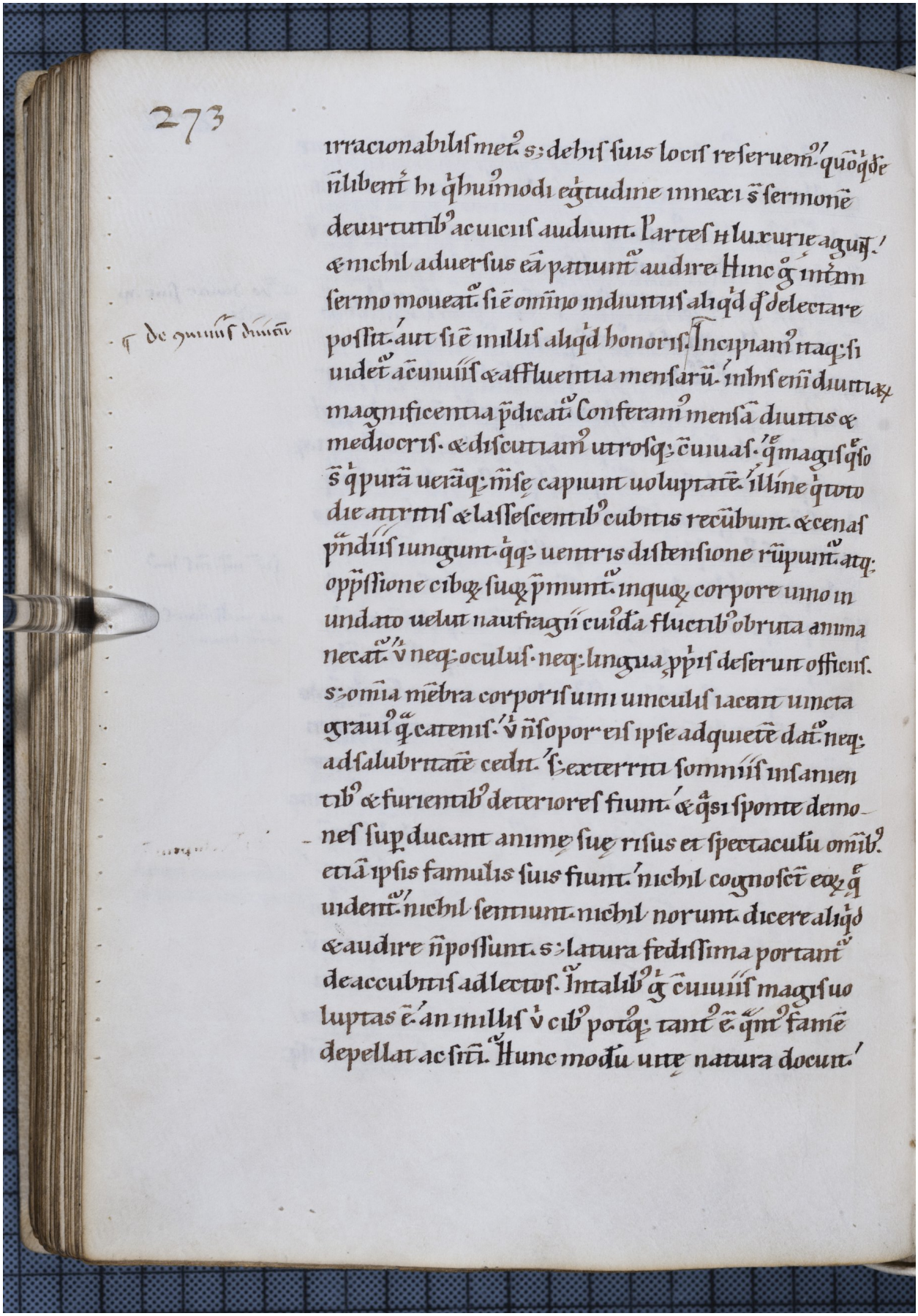

irracionabilis met. s; debis suis locis reseruem. quoq; de
libent. hi q̃buimodi egtudine innexi s̃ sermone
deuurtunt ac uicius audiunt. l'artes ꝗ luxurie aguſt.
& nichil aduersus ea patiunt audire. Hinc q̃ intim
sermo moueat. si ē omino indiuitus aliqd q̃ delectare
possit. aut si ē millis aliqd honoris. Incipiam. itaq; si
uidet. ac uiuiis & affluentia mensarū. imbs enim diuitiaq;
magnificentia p̃dicat. Conferam. mensa diuitis &
mediocris. & discutiam. utrosq; cuiuas. q̃ magis q̃ so
s̃ q̃ purā ueraq; m̃se capiunt uoluptate. illine q̃ toto
die attritis & lassescentib. cubitis recubunt. & cenas
p̃ndiis iungunt. q̃q; uentris distensione rupunt. atq;
oppssione cibq; suq; p̃munt. inquq; corpore uino in
undato uelut naufragii cuida fluctib. obruta anima
necat. ñ neq; oculus. neq; lingua, ppris deserunt officius.
s; omia mēbra corporis uimi uinculis iacent uincta
graui q̃ catenis. ñ sopor eis ipse adquiete dat. neq;
ad salubritate cedit. s; exterritu somniis insanien
tib. & furientib. deteriores fiunt. & q̃si sponte demo
nes sup ducant animę suę risus et spectaculu omib.
etiā ipsis famulis suis fiunt. nichil cognosci eq; q̃
uident. nichil sentiunt. nichil norunt. dicere aliqd
& audire ñ possunt. s; latura fedissima portant
de accubitis ad lectos. Intalib. q̃ cuiuiis magis uo
luptas ē. an millis ñ cib. potq; tant. ē. q̃m fame
depellat ac siti. Hunc modu utę natura docuit.

de gurmis diuitis